

3 Poemas de Janet Aznaran

3 Ποιήματα της Ζανέτ Αζναράν

Traducción: Stelios Karayanis

Μετάφραση :Στέλιος Καραγιάννης

JANET AZNARAN, LIMA – PERÚ Periodista, escritora, poeta, guionista, productora audiovisual, promotora cultural. Publicada en diversas revistas poéticas y antologías nacionales e Internacionales de poesía. Publicada en la ANTOLOGÍA del FESTIVAL POÉTICO “SUSURROS DE EROS 2019 – 2020 – 2021 “Poesía erótica, que se llevó a cabo en VERACRUZ, MÉXICO. Invitada a participar en el VII FESTIVAL INTERNACIONAL PRIMAVERA POÉTICA 2019 dirigida por el escritor, poeta, gestor cultural y analista político HAROLD ALVA. Publicada en la XVII, XVIII ANTOLOGIA POETICA, PALABRAS SIN FRONTERAS, FRONTERAS SIN PALABRAS, DE LA UNIVERSIDAD RICARDO PALMA, dirigida por la destacada y talentosa escritora, poeta, gestora cultural ROSARIO VALDIVIA PAZ-SOLDÁN, Directora de la Biblioteca Central de la UNIVERSIDAD RICARDO PALMA, Janet Aznarán es FUNDADORA, CONDUCTORA y DIRECTORA GENERAL del Programa de TV Online VIAJE CULTURAL.

Η ποιήτρια Χανέτ Αζναράν γεννήθηκε στη Λίμα του Περού. Συμμετείχε σε ένα διεθνές φεστιβάλ ποίησης. Δημοσίευσε ποιήματά της σε περιοδικά και ιστοσελίδες.

DELIRIO LASCIVO

Te beso de la manera
Más abstracta
Entre deformes curvas,
En húmedos dedos,
Debajo de sábanas Blancas.
Pospuesta imagen
Impregnada de turbios
Paisajes, ligeros cantos
Acordes a su melodía,
Te desdibuja,
Te perfecciona.
Metamorfosis en
Capullo gris
Inmerso en piel de abril,
Luna roja en ventana azul,
Percata como entrelazan
Libido, percibiendo ardientes
Olas.
Imágenes sutiles
Funestas y alegóricas,
Tempestuosa virilidad
Traspasa sentidos
En habitación oscura
Entre gemidos,
Presa impetuosa
De fogosidad.
Sediento, pletórico
Y dócil ese eres tú, privado

De tanto delirio lascivo

Fluyes, fluyes como caudal

En movimiento,

Cómo arena movediza.

ΦΙΛΗΛΟΝΟΣ ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΣ

Σε φιλώ με τον πιο αφηρημένο

Τρόπο

Ανάμεσα σε παραμορφωμένες καμπύλες,

Με υγρά δόντια,

Κάτω από λευκά σεντόνια.

Ακυρωμένη εικόνα

Διαπερασμένη από νεφελώδη

Τοπία, ελαφρά τραγούδια

Σύμφωνα με τη μελωδία τους,

Σε αποδομεί,

Σε τελειοποιεί.

Μια μεταμόρφωση σε

Βλακώδες γκρίζο

Πο υ απλώνεται απέραντο πάνω στο δέρμα του Απρίλη,

Σελήνη κόκκινη γαλάζιο παράθυρο,

Το αντιλαμβάνεται καθώς συμπλέκονται

Λιβιδώ, καθώς δέχεται φλεγόμενα

Κύματα.

Εικόνες απαλές

Ολέθριες και αλληγορικές,

Καταιγιστική αρρενωπότητα

Διαπερνά τις αισθήσεις

Στο σκοτεινό δωμάτιο

Ανάμεσα σε βογγητά,

Φυλακισμένη ορμητική

Όλο σφοδρότητα.

Διψώντας, πληθωρικό

Και υποταγμένο αυτό το είσαι εσύ, ιδιωτικό

Από ένα τέτοιο φιλήδονο παροξυσμό

Ρέεις, ρέεις σαν ρυάκι

Σε κίνηση,

Σαν κινούμενη άμμος.

FRONDOSO ALHELÍ

Candil en mesa

Banal rareza

Grillos en alcoba

Planta abedul,

Luna marfil en Balcón

azul.

Atisba melodía

Ecos de sentencia

Prudente existencia

Cicatriz a flor de piel.

Rompe en ardor

Frondoso alelí

Solloza lindero

Labios turquesa

Trazan belleza al

Canto del ruiseñor

Al galope de furor

Vuelan jilgueros,

Hermosa simpleza

Yace sumisa en

Torrente aguacero

De diciembre

A enero volcando

Firmeza.

ΦΟΥΝΤΩΤΗ ΒΙΟΛΕΤΑ

Καντήλι στο τραπέζι
Κοινότυπη παραξενιά
Γρύλλοι στο υπνοδωμάτιο
Βλαστάρι της σημύδας,
Σελήνη από ελεφαντόδοντο στο γαλάζιο
Μπαλκόνι.
Υποκρύπτει μελωδία
Απόηχοι από sentencia
Προνοητική ύπαρξη
Ουλή στο άνθος του δέρματος.
Σπάει από ζέση
Φουντωτή βιολέτα
Κλαίει με αναφιλητά
Χείλη τουρκουάζ
Χαράσσουν την ομορφιά
Στο τραγούδι του αηδονιού
Στον καλπασμό της λύσσας
Πετούν καρδερίνες,
Όμορφη απλότητα
Κείται υποτακτική στην
Τρομακτική νεροποντή
Του Δεκέμβρη
Το Γενάρη δείχνοντας
Σταθερότητα.

ÁRBOL CASTAÑO

Sin tapujos

Enajenada

Beso tu cara,

Tu boca, en

Cálido lugar

Conquisto cintura,

Trémulo hechizo

Debajo de árbol Castaño,

Cartajima invoca

Prohibido andar

En oscuro lugar

Acelera vidente,

Melodía Andaluza

Voy sin freno

Como linfa ardiente

Entre el azul

Y celeste

Voces en oídos

Embelesan,

Desnudez en llamas De

apasionado Férvido jinete.

ΚΑΣΤΑΝΟ ΔΕΝΤΡΟ

Δίχως ψευδαισθήσεις
Αποξενωμένη
Φιλώ το πρόσωπο σου,
Το στόμα σου, σε
Ζεστό τόπο
Κερδίζω έδαφος,
Τρέμουλο μαγεμένο
Κάτω απ' το καστανό δέντρο,
Cartajima επικαλούμενη
Απαγορευμένο το πέρασμα
Σε σκοτεινό τόπο
Προβλέπει σαν μέντιουμ,
Ανδαλουσιανή μελωδία
Πάω δίχως φρένα
Σα λύμφη φλεγόμενη
Ανάμεσα στο γαλάζιο
Και το ουράνιο
Φωνές στ' αυτιά
Ομορφαίνουν,
Γυμνότητα στις φλόγες Από
παθιασμένο φλογερό καβαλάρη.